

Pohled Jana Batožina

Když Vám někdo řekne, abyste napsali článek, první, co se vám vybaví, je, jaký vlastně zvolit sloh. Kladu si stejnou otázku, když píšu svoje ohlédnutí za prvními dvěma koly extraligy v Telči. Nabízí se reportáž, fejeton, drama nebo třeba recenze. Rozhodl jsem se pro poslední jmenovanou. Uděláme si takové pro a proti z pohledu jednoho nosiče.

Na úvod si dovolím jednu malou odbočku. Abychom mohli dobře srovnávat, hledal jsem, které sporty jsou golfu podle mohutnosti členské základny nejbližší. Jsou jimi lední hokej s členskou základnou zhruba o 10% vyšší (tj. zhruba o 5000 členů) a volejbal s o 1,8% nižší. Vycházím z materiálů ČSTV. Už tady potkáme jednu zajímavost. Podíl mládeže ve výše zmiňovaných sportovních odvětvích činí 35% respektive 26%. Zatímco u golfu máme 12% z členské základny.

Nyní se vracíme ke golfu v Telči. Myslím, že o nějaké informovanosti v tisku ohledně nejvyšší golfové soutěže ve srovnání s ledním hokejem i volejbalem netřeba mluvit. Tady se už podruhé nabízí otázka, jestli není na vině přílišný individualistický charakter tohoto sportu. Nabízí se srovnání s tenisem. O jeho nejvyšší soutěži také není ani slechu. Hovoří se až o hráčích na mezinárodní úrovni. Takovou hráčku máme ovšem i v golfovém světě. A taky ticho po pěšině. (Ona tedy ani oficiální [www stránka Kláry Spilkové](#) není příliš povídací). Ještě si musíme říct jednu klíčovou informaci. Nejvyšší golfová soutěž družstev není soutěží profesionální.

Všechno asi začíná u organizace. Tady spolupráce oficiálních zástupců ČGF a provozovatelů hřiště fungovala bezvadně. Osobně bych tedy preferoval větší počet rozhodčích (2-4). Jednak by se zlepšilo provádění některých standardních úkonů například dropování a také by se prohloubila znalost pravidel mezi hráči (např. které kolíky mohou odstranit, pokud mi překáží ve švihy nebo postojí) a v neposlední řadě kultura projevu chování hráčů na hřišti. Na tomto musím podotknout, že nějaká noblesa a společenské chování, které se podle mě s golfem úzce pojí, mezi hráči téměř nebo úplně chybí. Na hřišti se to sice projevuje především ve slovních komentářích po nepovedených ranách, ale u klubovny si to můžete užít plnými doušky. Samozřejmě nelze házet všechny do jednoho pytle. Ocenil bych připravenost startéra na přelepení displejů vozíků. Na druhou stranu bych mu vytknul, že extraligu startuje obutý v plážových Crocsech (neomlouvá ani barevné sladění s úborem).

Když se vydáte na hřiště jako caddy, tj. jako já v tomto případě, prožíváte úplně jiný příběh než hráč. Celý extraligový víkend panovalo příjemné letní počasí. Jasně se ukázalo, že nosič by měl být stejně vybaven jako hráč. Zatímco na nepromokavé věci jsem myslel, na opalovací vrstvu ne. Tedy alespoň v sobotu, kdy se na mě slunce vyřádilo. ☺ Jak už bylo na mnoha místech zmíněno, caddyho cesta hřištěm je nabita činností. Rozhodně hru neprovozujeme na profesionální úrovni, kdy si myslím, že být dobrý caddy je stejné umění jako být dobrý hráč. Zdůraznil bych ovšem význam nosiče pro hráče v takovéto soutěži. Nejenže se jedná o poměrně značnou fyzickou úlevu, ale zároveň o velmi důležitý rozklad psychických stavů mezi dvě osoby a neméně důležité spolurozhodování o taktice hry (odhad vzdálenosti, volba hole, vlastnosti větru, chování povrchu). Osobně se zatím nepovažuji za příliš zkušeného hráče. Ale i pohled „zvenku“ přináší hráči četné výhody. Caddy není tolik stlačován stresem po nepovedené ráně a může tak korigovat snahu napravit nepovedenou ránu ještě větším rizikem. Caddy není hnán touhou po snížení hcp. Daleko více by měl do hry přinášet týmového ducha. Obzvlášť na soutěži mužstev, kde jsou hráč a nosič součástí většího celku. Zároveň je caddyho úloha

velkým zdrojem poučení pro něho samotného. Pokud si hráč s caddym „sednou“, prohlubuje se mezi nimi určitý soulad a ten lze pak zúročit na výsledcích.

Hřiště se mi jevilo jako dobře připravené. A také poměrně obtížné. Obsahuje velký počet autů, které jsou ještě někde vyšperkovány vodní překážkou na opačné straně. Na určitých místech vyžadují dlouhou první ránu, aby bylo možno skórovat. A to do míst, kde nemusí být z odpaliště zřejmé, jak míček skončil. Na některých grýnech míček trochu nepříjemně poskakoval. Roughy bych pro hráče takových kvalit ponechal ještě trochu hustější nebo vyšší.

Rád bych se zde rozepsal něco více o hráčích. Ale jen toho svého jsem měl možnost vnímat po celé dva dny a pro vytvoření uceleného názoru i to není dost. O zbylých dvou párech, které nás v jednotlivé dny provázely, by se tak dalo hovořit ještě obtížněji. Snad jen ty hráče ze soboty bych označil jako „sakrovače“.

Co si říci závěrem. Byl to skvělý víkend s golfem. Abychom jako tým uspěli, bude to vyžadovat mnohem více týmového vnímání. Tím mám na mysli hlavně upřednostnění doneseného výsledku před houbou vlastního hendikepu a spokojenosti z vlastní hry. A také mnohem více herní přípravy podle hesla – talent 20%, 80% dřina. Zároveň o stanovení určité metodiky přípravy. K té by se mělo pojit i rozšíření týmu o zájemce a čekatele a vytvoření určitého konkurenčního prostředí. A také možnost pro všechny hráče mít svého nosiče. To je úkol pro kapitána. A vyšší zájem a podporu ze strany klubu a klubové veřejnosti to je úkol pro nás všechny.